

In Deo

Gerard Hermans

Johannes Andreas Gerardus

Door Wim Swüste

Gerard is geboren op 17 juni 1931 in Maastricht. Hij legde zijn Geloften in de FIC af op 15 augustus 1951. Op 12 december 2021 overleed hij in het MUMC+ in Maastricht.

We vernamen uit het evangelie van vandaag dat een overbezorgde moeder op haar knieën aan de Man van Nazareth vraagt om een eersterangs plekje voor twee van haar tien zonen.

Jezus wordt niet boos en zet haar niet publiekelijk voor gek. Nee, Hij legt rustig uit dat zo'n vraag niet op zijn plaats is. "Lieve mevrouw, daar gá ik niet over, dat is in handen van mijn Vader in de hemel."

En Hij zegt vervolgens: "Je moet geen báás willen zijn, je moet dienstbaar zijn. Dán pas ben je een kostbaar mens in Mijn ogen."

In de eerste lezing uit het Boek Spreuken klinkt eenzelfde geluid:

"Bewaar mijn geboden in je hart, want dán brengen ze je lengte van dagen, jaren van gelukkig leven en vrede.

Dat goedheid en trouw je nooit verlaten.

Bind ze om je hals!

Schrijf ze in je hart!

Dan ondervind je genegenheid en waardering in de ogen van God en van alle mensen die je op jouw levensweg ontmoet."

Het lijkt net of koning Salomo, die deze woorden schreef, het beeld van het leven van Gerard voor ogen had: leven in goedheid, trouw, bescheidenheid en dienstbaarheid.

Zulk soort mensen kunnen we in deze dagen van onrust, onwetendheid, en tasten in het duister op zoek naar oplossingen, op één hand tellen.

Daarom ook zijn wij allemaal éxtra bedroefd, dat we deze man, die als familielid en medebroeder en vriend, deze goede gaven in zich droeg, uit handen moeten geven.

We kunnen ons troosten met Gerards woorden die hij onlangs bij zijn feest, toen werd herdacht dat hij zeventig jaar lang met ons onderweg was, sprak: "Ik sluit een mooi leven af. En ik ben dankbaar voor iedereen die ik op mijn levenspad mocht ontmoeten."

In zijn nalatenschap troffen we een handgeschreven levensbeschrijving van hem aan.

"Ons gezin bestond uit vijf kinderen: vier meisjes en één jongen. Ik ben geboren in een huis aan de Grote Gracht in Maastricht. Daar had mijn vader een schoenmakerij. De Aloysiusschool aan de Brusselsestraat was mijn lagere school."

Gerard zei in de loop van het jaar 1943 tegen zijn ouders dat hij broeder wilde worden. "Die mededeling viel niet in goede aarde", vertelde hij later. "Mijn vader had vurig gehoopt, dat ik zijn bedrijf zou overnemen. Mijn ouders lieten me met pijn in het hart naar het klooster gaan, maar ze waren er gauw overheen, omdat ze zich toch erg trots op mij voelden."

Van huis uit was hij begiftigd met veel talenten. Gerard wendde die in zijn leven aan, om anderen van dienst te zijn. Hij was een gewaardeerd do-

cent aan het Jeanne d'Arc lyceum in Maastricht, was overste in gemeenschappen en was twaalf jaar lang lid van ons generaal bestuur. Tijdens zijn verblijf in Malawi werd hij tot tweemaal toe tot provinciaal overste benoemd.

Na zijn terugkeer in Nederland sloot hij zich aan bij de gemeenschap aan de Capucijnengang in Maastricht. Hij was een geziene vrijwilliger aan ons project 'In de Rooden Leeuw' waar hij blijk gaf van zijn fijngevoeligheid in de benadering van medemensen die aandacht en respect verdienden.

Gerard was een mens die een sfeer van wijsheid en rust uitstraalde. Het was dus niet vreemd dat hij de taak van 'vertrouwensman' in het Woonzorgcentrum De Beyart op zich nam. Met zulk soort opdrachten ging hij zeer bescheiden om. Hij hing ze niet aan de grote klok. Bescheidenheid én wijsheid sierden hem zeer.

Ik vroeg hem onlangs wat het meest benauwendende voorval in zijn lange leven was geweest. "Dat was de aanslag op mijn leven in 1998 in Malawi. Ik kwam 's avonds thuis, vond de huisdeur open en kreeg meteen een lading schoten op me afgevuurd: een in mijn buik, die er weer uitvloog, een die mijn arm doorboorde en een schot in mijn billen. Een roofoverval van vijf mannen, die dachten veel geld bij me aan te treffen. Mijn hart stond even stil, je weet niet of je het nog overleeft. Ik had dood kunnen zijn. Behulpzame mensen hebben mij toen op een vrachtwagen gelegd en me naar het ziekenhuis gereden. Gelukkig ben ik er helemaal van hersteld".

Het is dat ik hem ernaar vroeg, anders zou hij dit nooit, als 'een sterk verhaal', vol trots bij veel gelegenheden breeduit vertellen.

Eenvoudig bleef hij ook onder zijn zangtalent. "Op de Aloysiusschool gooide ik hoge ogen met mijn optreden op ouderavonden. Daarop mocht ik optreden, als solozanger, onder leiding van broeder Diégo. En op schoolrevues kreeg ik de hoofdrollen vanwege mijn mooi stemgeluid."

Gerard was jarenlang dirigent van het Beyartkoor, dat zijn bijdrage levert aan de Eucharistievieringen. Samen met onze organiste Corrie Dam verzorgde hij, tot de vorige week nog, de Viering in onze Beyartkapel. Als dirigent toonde

hij zich muzikaal begaafd, en naar de koorleden toe heel geduldig en mild.

In onze gemeenschap aan de Capucijnengang was hij de stille leider. Hij was behulpzaam bij het doen van inkopen, at met veel genoegen en zeer geconcentreerd van de maaltijden. Bij onze gemeenschapsvergaderingen had hij een zeer gedegen inbreng, die getuigde van zijn rijke levenservaring en zijn diepgang in zijn geloof. Hij had voor ieder een luisterend oor en belangstelling. Dat bij zijn bekijken van voetbalwedstrijden en tennistournooien op de tv het geluid fors was, namen we graag voor lief.

Trouw nam hij deel aan de gebedsvieringen en eucharistievieringen. Elke morgen trof je hem aan in onze gebedsruimte op de zolder van het gebouw 'In de Rooden Leeuw'. Dat was een van de steunpunten in zijn leven: in grote trouw zich richten tot de Eeuwige.

Na twaalf jaar in het generaal bestuur gezeten te hebben, volgde hij in 1988 tot 1989 een cursus religieuze vorming aan Sint Anselm's College in Cliftonville, in Engeland. Hij wilde de 'accu' van zijn religieuze leven steeds goed opgeladen houden. Dat deed hij ook in zijn dagelijkse meditaties en gebed. "Bij gebed vind ik het belangrijk dat het heel rustig, haast meditatief, verloopt. Ik ben blij dat er in mijn gebedsleven een groei zit. Ik heb er behoefte aan om me in alle stilte, vaak zonder woorden, tot de Eeuwige te richten."

Gerard mag zich nu verheugen in een woordeloze, eeuwige rust bij Diegene die hij in zijn leven zocht. Hij mag dan nú ervaren dat zijn goedheid en trouw hem nooit meer zullen verlaten, omdat hij een edel mens was in de ogen van God en van zijn medemensen.

Dat we Gerard, na zijn zegenrijk leven onder ons, in genegenheid en dank met ons mee blijven dragen. Dat komt hem, naar ons aller overtuiging, heel erg toe.

Lief familielid, geweldige medebroeder, kostbare metgezel, vaar wél!

Hij zong met zijn ziel

Corrie Dam

In januari 1987 kwam ik in De Beyart werken als organist, opvolger van br. Tiburtio Kalwij. Al snel maakte ik kennis met Gerard in de voorbouw waar hij zijn kamer had: een heel prettige kennismaking, Gerard was in die tijd werkzaam op het Jeanne d'Arc-college in Gronsveld/Heer als leraar Engels. Tevens zat hij in het algemeen bestuur van de FIC.

Vrijwel direct meldde hij, dat hij het niet prettig vond dat ik hem iedere keer met broeder aansprak en dat ik hem gelijk moest tutoyeren. Hij informeerde me over de muzikale gang van zaken en dirigeerde het broederkoor. Gregoriaans was op hoogtijdagen in De Beyart gebruikelijk en dat was een gedeelde passie... In de opleiding op het conservatorium had ik het gehad maar vrijwel nooit begeleid, een nieuwe uitdaging waarin Gerard mij geduldig wegwijs maakte. Gerard was heel muzikaal en naar ik gehoord heb, niet van hemzelf, zong hij als kind solo's in de St Servaas... Een prachtige stem, maar hij

zong ook met zijn ziel, die de mijne raakte. Zo trokken we, ikzelf als organist, Gerard dirigent en Br. Anselmus Janssen voorzanger, het eerste jaar muzikaal met elkaar op: een tijd waar ik met heel veel plezier aan terugdenk.

Het jaar 1988 brak aan en Gerard had andere plannen: hij wilde graag, nu het nog kon gezien zijn leeftijd, naar de missie: Malawi zou het worden. Hij ging ter voorbereiding naar Clefthonville in de buurt van Canterbury. Van daaruit schreef hij ons een brief met de beste wensen en gebeden want Ynze en ik kregen gezinsuitbreiding. Onze dochter Lidwine heeft hij bewonderd in het voorjaar van '89 en snel daarna ging hij naar Malawi. en werd daar Provinciaal Overste. Br. Remund Pennings nam het dirigentschap over en met hem heb ik jarenlang prima samengewerkt.

Als Gerard met verlof terugkwam vroeg ik hem om voorzanger te zijn, even genieten van zijn stem... Dat deed hij met plezier maar wilde nooit br. Anselm passeren, Gerard ten voeten uit. In Malawi is Gerard neergeschoten door een inbreker, daar geopereerd en in Maastricht, meen ik, heeft hij nog een hersteloperatie ondergaan. Rond 2001 repatrieerde hij naar Maastricht, nam de tijd om te acclimatiseren en werd, na het overlijden van br. Remund, weer dirigent.

Naast muziek had Gerard grote interesse in literatuur en sport, met name voetbal en tennis. In 1987 was Pastoor Carel van Tulder zijn vaste tenniscompagnon. Vaak bespraken we de voetbalwedstrijden voor de koorrepetities. "Ja", zo zei Gerard, "in de Capucijnengang geven ze niet zoveel om sport." "Zit je dan alleen te kijken en vind je dat niet ongezellig?" vroeg ik. Met de welbekende opgetrokken wenkbrauwen en grote ogen antwoordde hij dan: "Daar heb ik helemaal geen last van hoor."

Gerard was een beschouwelijk mens, soms onaanraakbaar bij zichzelf blijvend: een uitstekende kwaliteit, schouderophalend als er gemopperd werd, maar bovenal een integere, geduldige, lieve man die ook jarenlang vertrouwenspersoon van de bewoners is geweest. Boos heb ik hem maar zelden gezien: het afgelopen jaar toen de bieb moest verhuizen was hij 'not amused': toen is hij hogerop gegaan, wat niet geholpen heeft en heeft zich erbij neergelegd dat de bieb achter de kapel werd gesitueerd: De 'Gerardus-bieb'.

Gerard leek de afgelopen heftige tijd in De Beyart redelijk goed door te komen, ik zag hem wandelen in de tuin, hij dirigeerde in de Cellebroederskapel de uitvaarten van zijn medebroeders en zuster Stephanie Maas, wellicht heeft dat hem

veel gedaan. Zaterdag 27 november vierden we de 1e Advent. Voor de Viering ontmoette ik Gerard bij de bieb en ineens zag ik hoe kwetsbaar hij eruit zag: een 90-jarige man, nu gebogen en tijdens de repetitie leunend tegen de balustrade... In de loop van de week daarna ging het niet goed en hij werd op 5 december opgenomen in het ziekenhuis, waarna we vrijdag jl. een mooi en liefdevol afscheid vierden.

In zijn Kerstkaart van 2020 schreef hij met zijn mooie handschrift: dank voor jouw inzet voor onze Liturgie, geef de moed niet op...

Afgelopen weekend fietste ik over het Vrijthof naar De Beyart en zag het reuzenrad staan. Jarenlang zijn we daar tussen Kerst en Oud en Nieuw ingegaan met een aantal broeders, zuster Rafaël Crooymans niet te vergeten, en Paul van Pul. Gerard keek dan genietend uit over zijn geliefde Mestreech. Daarna koffie met vlaai in de Capucijnengang.

Zondag oversteeg jij, Gerard, het reuzenrad naar het Licht en de Liefde bij de Hogere waar je nu wellicht wordt omringd door 'Hemelse Klanken'.

Dankjewel Gerard!

Oom Gerard, de verbinder

Nicht Véronique

Lieve mensen,

Ik sta hier met een luchtballon. Inderdaad, in het mandje zien jullie Ome Gerard.

Het ligt voor de hand om zo'n ballon te zien als metafoor voor de laatste reis waar Ome Gerard aan is begonnen. Nee, het is veel letterlijker dan dat. Want voor zijn 90e verjaardag had hij een echte ballonvaart zullen maken. Met zijn typische blik vol nieuwsgierigheid en verwondering had hij graag van grote hoogte willen uitkijken op zijn geboortestreek. Maar de tocht kon tot twee keer toe niet doorgaan.

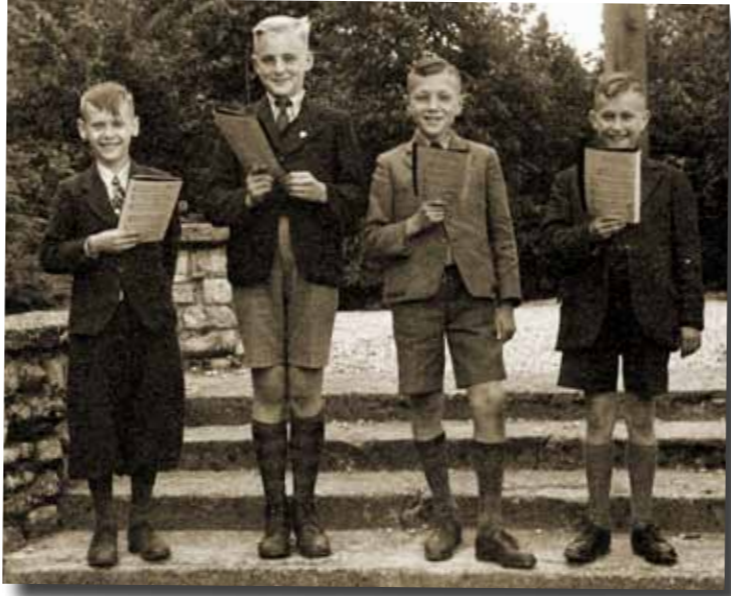
Je ziet dat er uit de luchtballon een draad loopt. En nu keer ik terug naar de beeldspraak: die draad staat voor de verbinder die Ome Gerard voor ons allemaal is geweest. Tijdens zijn leven heeft hij ons met die draad aan zich en aan elkaar gebonden.

Hoe mooi zou het zijn als die verbinding na zijn dood in stand blijft. Daarom geef ik jullie allemaal een stukje van die draad, die jullie bij elkaar om de pols kunnen binden. Als verbinding met elkaar en met Ome Gerard. En ter nagedachtenis van deze prachtige mens.

Ik ben blij dat hij in ons midden is geweest, dat ik deel heb mogen uitmaken van zijn leven.

Ome Gerard, ik wens je een behouden vaart.

Links: Maastricht 1938, 2e klas Aloysiusschool met Conrad Dikschei. Gerard Hermans 1e rij, uiterst rechts. 3e rij 3e van rechts Paul Marx
 Boven: Simpelveld 1944. Gerard 2e van rechts, Svetko Velisček geheel links

Hierboven: Maastricht 1946, sportdag. Broeders Egidius Veenhof, Magnus vZutphen, Gerard Hermans, Patricio Winters, Jozefo Dassen

Hierboven: Zevenaar 1960, feestavond. Vlnr Evermarus Jacobs, Gerard Hermans, Auxilius Cappendijk, Richard vd.Berg, Gerold Raaijmakers

rechts: Maastricht Tongerseweg 1949, voetbalteam. Achter Piet Raijmakers, Gommarus Vervoort, Gerard Hermans, Meinulfus vd.Weiden, Reginald Haverkort. Voor Aurelius Gilsing, Henk vMierlo, Wladimir vHeck, John Hetem, Juventius van Amersfoort

Rechtsboven: Gerard met Noud Fonken digitaal bezig

Daaronder: Maastricht, jaren zeventig

Helemaal onder: De Beyart, 2021, opening Gerardus-bieb

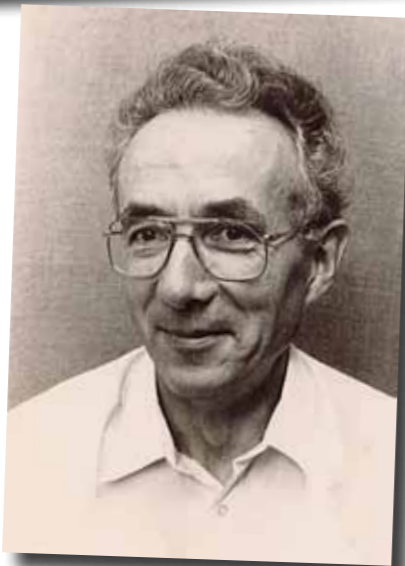
Gerard was in de periode 1976-1988 tweemaal lid van het Generaal Bestuur en bracht in die hoedanigheid bezoeken aan alle provincies.

Daarna, in 1989, werd hij op eigen verzoek uitgezonden naar Malawi, waar hij tot 2002 werkte.

Rechts: 1992, Limbe Mary View, gemeenschap met Gerard, Henk van Heck, Andrew Simbota, Martin Dariyo, Kees van Zonneveld en Hortensius Meeuws

Boven: 1978, Indonesia. Semarang-Randusari, de klas van Antonius Mukijo

Onder: 1979, Ghana, Nandom Secondary School. Met Bruno vd.Made (4e links, roze hoofddekse)

Midden: 1996, Nantipwili. Vijf Provinciaal Oversten. Silvio Zimmerman (Chili), Gerard Hermans (Malawi), Guido Sukarman (Indonesia), Piet Sewalt (Nederland), Methodius Kuusoru (Ghana)

Midden onder: 1989, Limbe Mary View, Gerard als docent aan het Montfort Training College

Onder rechts: 1996, Limbe Mary View, Provinciaal Bestuur Malawi. John Hetem, Gerard (Provinciaal), Henry Anthony Ibrahim, en Martin Dariyo. Het vijfde lid, Pascal Mtuwana, was voor studie in Engeland

